

N. 1796

20 herchepruden

ringler aufgen

unter dem Namen

PK (14) (15)

nicht weiter

verfügt über, wobei PK, D

JACOBI FABRICII

Profess. Pub. in Academ.

Rostochiana

Παραμυθία

AD

generosum & magnificum virum,

DN. FRITZE

von dem Berge /

DUCATUS LUNEBURGICI
CONSILIARIUM, TOPARCHAM

Blekedensem, & in Gümptze, Gartz ac Lindhorst
hereditarium, &c.

Conjugis suæ dilectissimæ obitum
acerbissimè lugentem.

N 96 (K)

ROSTOCHII ANNO M. DC. XIV.

SENECA.

NEMO SCIT NOSTRUM, QUAM PROPE VER-
SETUR DEUS. SIC ITAQUE FORMEMUS
ANIMUM, TAMQUAM AD EXTREMA VEN-
TUM SIT. VENIENTEM NEMO HILARIS
MORTEM RECIPIT, NISI QUI SE AD IL-
LAM DIU COMPOSUERIT.

Elegia consolatoria.

UT pavet, ex sanguine metū pallore fatetur,
& trepidum gelido frigore pectus habet,
si quis in incultis agitavit montibus ævum
semper, agens patrios sub juga curva bo-
ex in vicinam subito pertractus in urbem (ves,
cogatur rigidi Præsidis ora pati,
ac coram alternas audire, & reddere linguas,
quæ pugnent vitæ cum ratione suæ:
Cor mihi non aliter sub pectore palpitat arcto,
oraq; sunt buxo pallida nostra magis,
quando ad desuetos pridem remeare labores,
metraq; disparibus texere cœpto modis,
atque adeo ex tristi deducere pectore conor,
unica BERGIADUM gloria & una domus,
quæ tibi jam presso curis solatia dicant,
teque vetent totos illacrumare dies.
Sæpe reluctantem virtus tua gnaviter urfit,
non semel ignavas increpuitque moras,
quum dicenda mihi quæ primò nescius essem,
an genus augustum, munera an ingenij?
& meritò: Quis enim tua non prece numina ado-
quis de te multos nolit habere sonos? (ret?
aut aveat veras haurire & reddere voces
de te, deque tuâ candidiore fide?
Sic ubi fecundâ reparavit morte juventam,
Phœnix, ac vacuum nunc per inane volat,
conveniunt aquilæ, cunctæq; ex orbe volucres,
Solis avemque novo linguæ honore colunt,
Et

& circa reducem ludunt clangentibus alis
cantu mulcentes aëra suavifono:
Non aliter, fessos quàm gurgite Phoebus Ibero
tingit equos, & quàm manè reducit eos,
quàmque dies medius flagranti purpurat æstu,
& quàm bruma gelu deteriore riget,
puniceis invec̄ta rotis, rutâq; revincta,
Fama caput, te fert cuncta per ora virum,
Quæ certè ut meditor, pro versibus egero fletus,
carmen & in lacrumas diffluit omne meras,
dum fera Mors nullâ satiata libidine sævit,
Eurydicenque tuam sub sua jura vocat,
sicque duo benè juncta fide, furibuuda resolvit,
corpora, quæ potius non soluisse foret.
O metamorphosin subitam! ô immitia Fata!
O plusquam brutæ tela trifulca necis!
Heu mihi quàm gracili pendent mortalia filo,
momentoq; levi, quæ valere, labant!
Quid laus, fama, decus, genus, & quid copia rerum?
quæis faciles melius nil tribuere Dii:
Quippe bonis bona sunt, quin sæpè & causa bono-
possessæ res sunt perniciofa malis: (rum,
Manca videtur enim virtus sine divite censu,
ac, veluti quum post nubila Luna latet,
exserere incassum pugnat se in luminis oras,
nec quidquam cupiens magni, ubi præstet, ha-
Nil valere tamen contra superantia Fata, (ber)
serius aut citius mors sua quemque manet.
Natus humo fit humus, primoque recepta sub ortu
Naturæ repetit semina quisque suæ:
Nascimur

Nascimur in lacrumis, lacrumis lacrumabile tempus
ducimus, in lacrumis vitaq; nostra perit;
Hanc sed inæquali percurrimus intervallo,
communi quamvis lege modoq; , viam:
Nascitur hic, properamq; animam singultat eodē,
qualis Ephemeridum vita caduca, die:
Hic puer, hic infans viridi præmortuus ævo
septa juventutis transilisse nequit;
Hunc juvenem citò deflorat, multisq; frequenter
longa senectutis gaudia adesse negat:
Tantâ mors rabie nostrum grassatur in ævum;
quis sibi qui senium polliceatur erit?
Ut gravido imbre tumens momentò bulla liquefcit,
& rapidum rapido flumine flumen abit,
Ut sonus & somnus, fumiq; cita aufugit umbra,
frangitur aut Veneti fulgida massa vitri.
O vitam fragilem! ô volucrum perniciousis alis!
stamina fatalis ô properata coli.
Inunc, egregios & tecum finge triumphos,
qui flores hodie, cras modò vermibus eris.
Claudimus hîc miseram, sed cum spe divite, vitam;
quæ nos in mediâ morte timere vetat:
Nunc exsanguis quidem corpus deponitur urnâ,
quam recipit fido terra sequestra sinu,
sed mox hora venit, quum Christi sanguine loti
æternæ rursus lucis honore cluent.
Æra cavis terræ quum sunt effossa latebris
accensis dantur ritè coquenda focis,
ac simul ignito fuerint liquefacta calore
protenus effusi fluminis instar eunt;

A 3

Sic

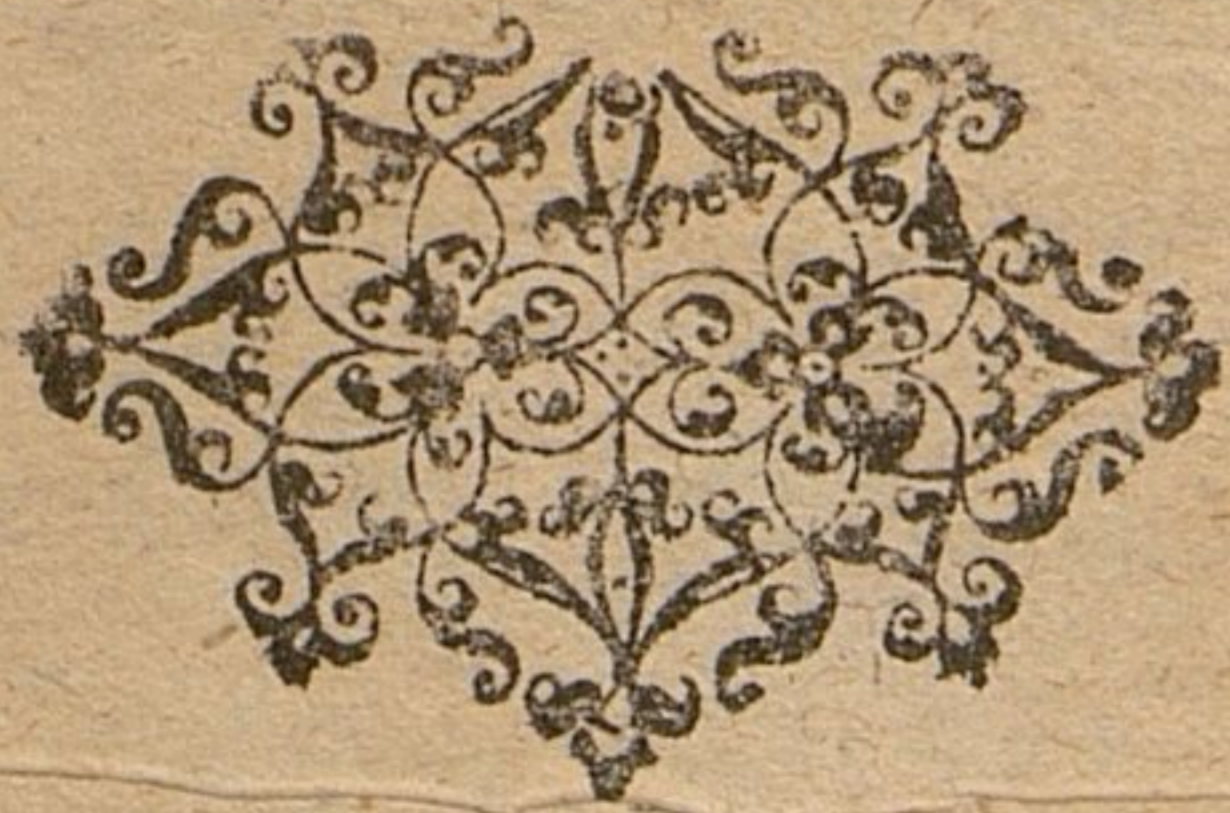

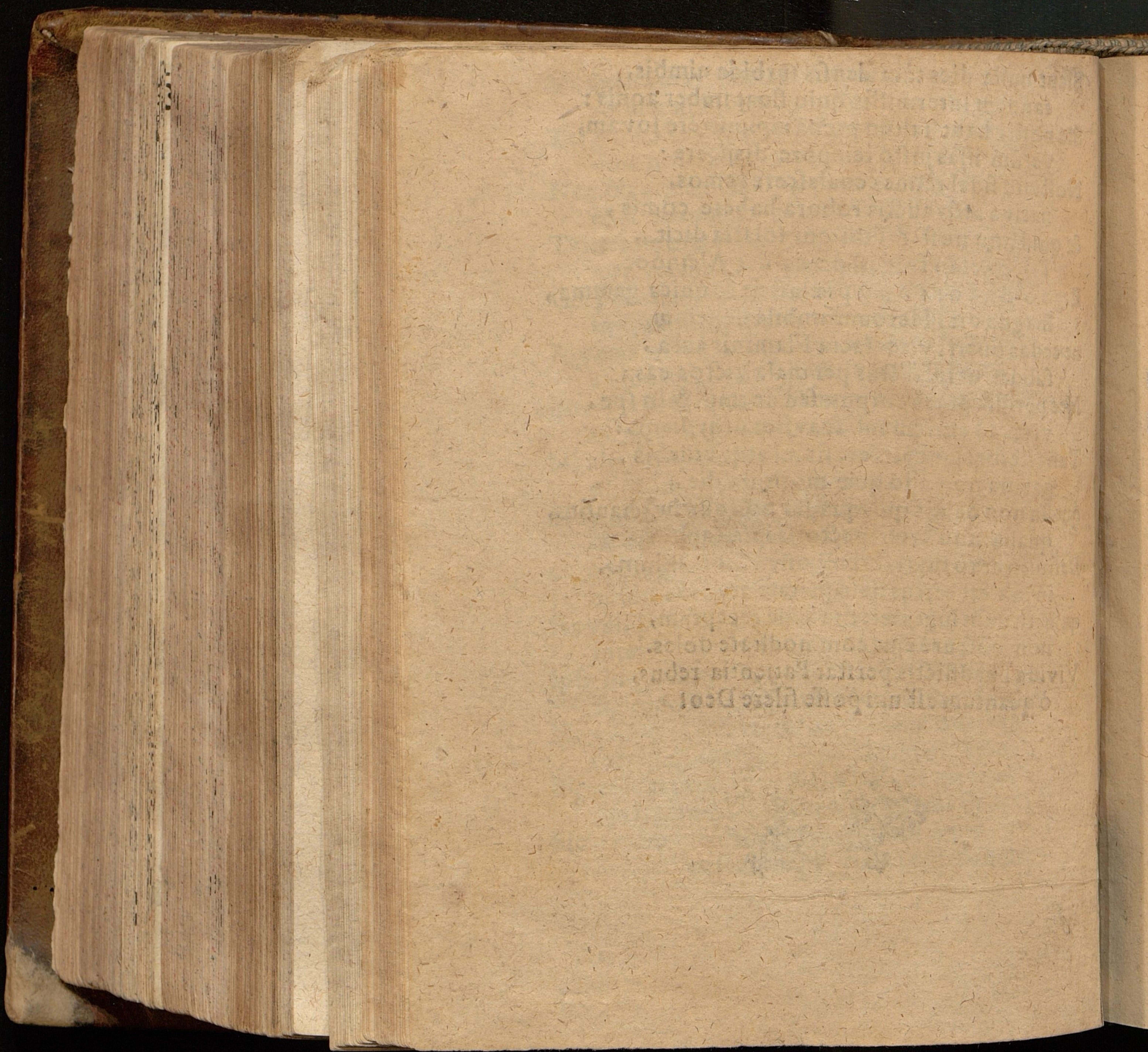
Sic excita cavis putrefacta cadavera bustis
adsument vivum nobilitata decus:
Tergitur à veteri tabo, carieque situque,
dùm nostra in cineres massa redacta fluit,
Nemo unquam æternæ penetraret gaudia vitæ,
esset ab impurâ ni caro tersa luc:
Taliter informés nisi lamberet ursa catellos,
non vivum exsanguis carne crearet opus,
Corpora nam morti similis tenet algida torpor,
in quæ depulso frigore vita venit,
& vicijs purgata suis nova massa resurgit,
atque redit vitæ, qui fuit ante, vigor,
quæque prius gelido jacuit tumulata sepulcro,
exuvio rursus vivet amicta novo,
hïc ubi perpetuæ surgunt nova regna salutis,
ac fruitur voto spes animosa suo.
Hoc addat tristi felicia pharmaca cordi,
& desiderium leniat omne tuum,
teque tua moveat nihil è statione, tumultus
ut fortis temnas, Mortis & ingluviem.
Sic valido annosam Boreæ quum robore quercum,
inter se certant funditus eruere,
ipsa hæret scopulis, tantum radicibus imis
figitur, & quantum tollit ad astra caput,
Non cadit in terram vilis vel passer oberrans
forte, sed eveniunt cuncta jubente Deo.
Ille probat primo pavidas examine mentes,
optatamque simul fert miseratus opem.
Sicut enim silicum venis excuditur ignis,
& Deus exsculpit per mala sæpe bonum.

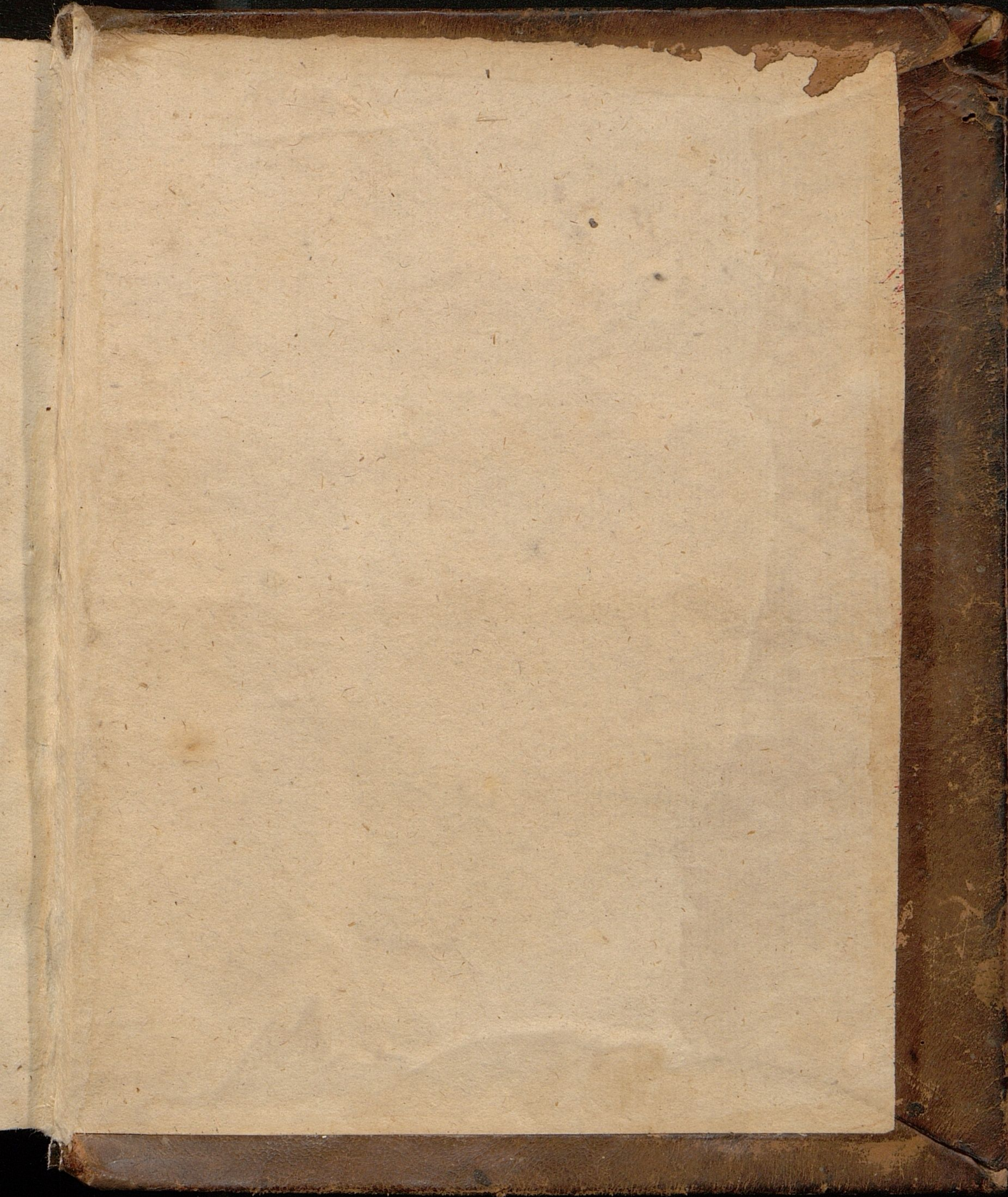
Si-

Sicut nulla dies tam densis turbida nimbis,
tandem intermissis quin fluat imber aquis:
Sic nosti, haut saltim poenas immittere Jovam,
verum illas justo tempore disjicere:
Nosti sic fidei tenues coalescere ramos,
nativa atq; auctis robora habere comis,
& quid non nosti? Tibi qui solatia dicit,
Triptolemo fruges, poma dat Alcinoos.
Ergo o BERGIADUM praelustris & unica gemma,
magne vir, Heroum nobile delictum,
ne cedas oneri, vires sacra Flaminis aura
subdet, ut infractus per mala victor eas;
Nec periisse putes corpus, sed dormit, & in spe
vivit ad extremum suaviter usq; diem:
Tunc iterum jungeris ei, simul atq; videbis
gaudia non ullo quæ moritura die,
qualia non oculis quisquam, non auribus hausit,
qualia non acies pectoris ipsa capit.
Definito ergo tuis lacrimis offendere coelum,
in tali est certus nam pietate modus,
quin tu dum luges æterna sede receptam,
non obscure ejus commoditate doles!
Vivida in adflictis perstat Patientia rebus,
o quantum est uni posse silere Deo!

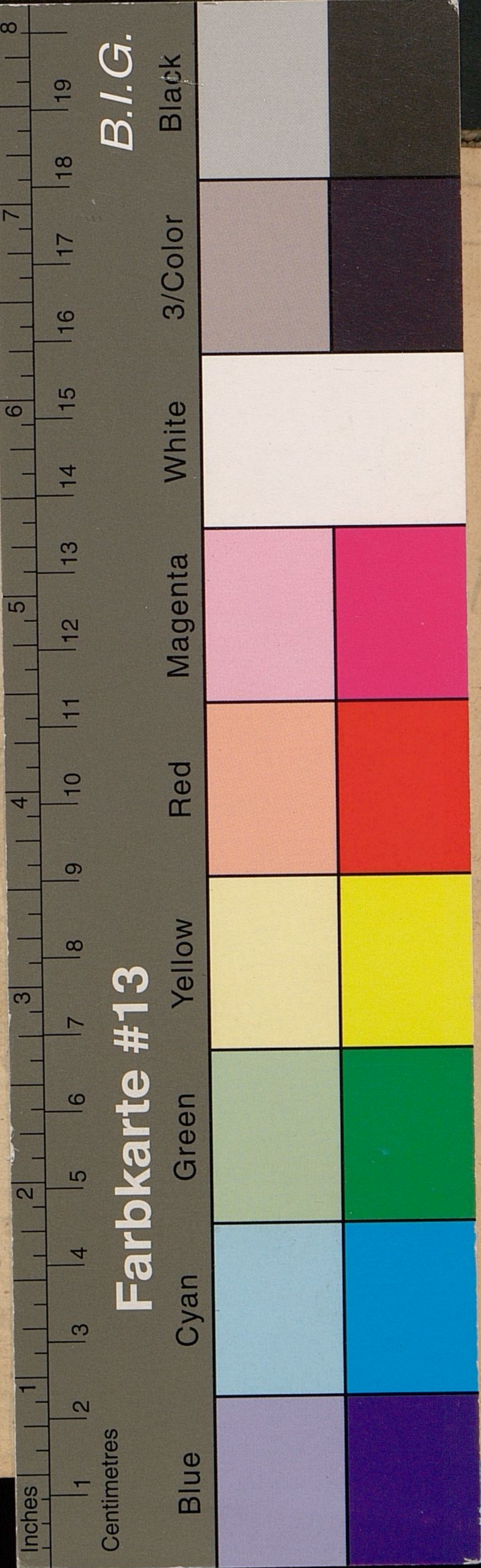

ALVENSLEBEN
Nh
196

JACOBI FABRICII

Profess. Pub. in Academ.
Rostochiana

Παράκλησις

AD

generosum & magnificum virum,

DN. FRITZE

von dem Berge /

DUCATVS LUNEBVRGICI
CONSILIARIUM, TOPARCHAM

Blekedensem, & in Gümptze, Gartz ac Lindhorst
hereditarium, &c.

Conjugis suæ dilectissimæ obitum
acerbissimè lugentem.

N 96 (K)

ROSTOCHII ANNO M. DC. XIV.

